

عابدین بایبی
شاعر و منتقد

دیدگاه

جامعه‌شناسی زندگینامه احمد شاملو

وقتی یک پارادایم (الگو) فکری در برهه‌ای از زمان بر فراز و فرود یک جامعه، خودی نشان می‌دهد، مورد مطالعه و مذاقه جامعه قرار می‌گیرد. یکی از اندیشه‌های ادبی در دایره شعر نو را می‌توان اندیشه ادبی شاملو برشمرد که تاکنون صدها نقد و نظر بر آثار و اندیشه این روشنفکر نوشته‌اند. با مطالعه زندگینامه یک هنرمند می‌توان به نتایجی قابل توجه دست یافت، نتایجی از قبیل: ۱- رابطه زیست‌بوم هنرمند با سلاقی فردی، روحی و اجتماعی آن ۲- رابطه فکری هنرمند با اعتقادات و ایدئولوژی و باورداشت‌های جامعه ۳- رابطه خانوادگی و تربیتی هنرمند با سیر اندیشه هنری او که در طول و عرض زندگی اجتماعی رخ می‌دهد. بنابراین احمد شاملو یکی از این گونه هنرمندان به شمار می‌رود که در طول و عرض زندگی هنری خویش با چنین روایلی تصادم داشته است. در این میان، یکی از موارد حائز اهمیت، رابطه زیست‌بوم هنرمند با سلاقی فردی، روحی و اجتماعی است که این روابط در پارادایم ادبی سیاسی شاعر تاثیر می‌گذارد. می‌توان چنین پنداشت که زیست‌بوم و به اصطلاح مکانی که یک هنرمند در آن متولد و شروع به زندگی و زیستن می‌کند به عنوان مهم‌ترین پارامتر در شکل‌گیری زندگی اجتماعی و هنری شاملو به‌شمار می‌رود؛ به‌گونه‌ای که این رابطه را می‌توان رابطه تأثیر و تأثر نام گذاشت. زیست‌بوم را می‌توان به عنوان تأثیرگذارترین مکان بر سلاقی فردی، روحی و اجتماعی یک هنرمند برشمرد؛ به‌طوری که شاخ و برگ‌های این درخت سلاقی هر چه قدر گسترده‌تر شوند، به همان اندازه از حیث ریشه عمیق‌تر جلوه می‌نمایند، اما احمد شاملو هنرمندی است که با دیگر هنرمندان از حیث زیست‌بوم نیز تفاوت‌هایی دارد؛ زیرا که زیست‌بوم این شاعر بر خلاف دیگر هنرمندان که یک‌گانه می‌باشد، چندگانه است؛ بدین‌سان که کودکی و نوجوانی خویش را به خاطر شغل پدر که افسر ارتش بود، در اقصی نقاط ایران می‌گذراند و این مهاجرت‌ها خود عاملی در تعیین چندگانگی زیست‌بوم شاعر و سلاقی روحی و روانی و اجتماعی آن به‌شمار می‌روند. لذا برداشت این است که این رابطه دو سویه در شکل‌گیری شعر و هنر شاملو تأثیر بسزایی داشته است. تجارب زندگی در اقصی نقاط ایران و جهان خود را عواملی است که شعر شاملو را با بینشی آزادانه و آگاهانه مواجه می‌سازد. لذا سیر تکاملی این بینش عمیق را می‌توان از آشنایی به جامعه‌ها و اجتماع به طبیعت تعریف کرد. شاید بتوان گفت نه زیست‌بوم یگانه محور؛ بلکه چندگانه محور احمد شاملو در دوران کودکی تا جوانی خود از دلایلی است که آن سلاقی فردی و روحی دیکتاتورمآب نوئی انسان دیگر را در گنه وجودی‌اش می‌آفریند که من‌بعد در تقسیم‌بندی سن اجتماعی و هنری شاعر که به سه بخش شاملوی جوان - شاملوی میانسال و شاملوی پیر تأثیر فراوانی می‌گذارد. با این وجود، رابطه زیست‌بوم هنرمند با سلاقی فردی، روحی و اجتماعی او کلافی عمیق خورده است؛ به‌طوری که زیست‌بوم به عنوان مؤثر و سلاقی فردی، روحی و اجتماعی هنرمند به عنوان متأثر جلوه می‌نمایند. از جانبی دیگر نیز می‌توان به زیست‌بوم احمد شاملو نگاه داشت و آن زیست‌بوم می‌تواند زیست‌بوم ادبی-هنری این شاعر باشد. زیرا که زیست‌بوم دو نوع زیست‌بوم دارد که یکی زیست‌بوم ادبی-هنری است که این نوع زیست‌بوم، مرتبط با زندگی هنری هنرمند است و نه زندگی واقعی آن و اغلب هنرمندان زیست‌بوم ادبی-هنری را بر زیست‌بوم اجتماعی خویش ترجیح می‌دهند و به همین خاطر است که در طول و عرض زندگی اجتماعی با چالش‌هایی مواجه می‌شوند. سلاقی فردی و روحی و روانی و اجتماعی هنرمند نیز می‌تواند در سه مرحله شکل‌گیرد. نخست دوران کودکی و نوجوانی است که شامل بخشی از زیست‌بوم شاعر می‌شود. دوم، دوران جوانی و میانسانی است و سوم، دوران پیری است. دوران کودکی و نوجوانی بخش عمده‌ای از شخصیت هنرمند را می‌سازند و دوران جوانی و میانسانی هنرمند به دایره تکامل راه می‌یابد اما در دوران پیری نوع سلاقی فردی، روحی و اجتماعی هنرمند با دو دوره قبل کاملاً در تفاوت است و ممکن است که هنرمند از آن یختگی لازم که در طول و عرض زندگی به دست آورده است به نوعی آرامش و رکود فکری و در ابعادی یاس فلسفی و خلاء معنا دست یابد و در خیلی از شرایط هنرمند با تکرار معنا نیز در هنر مواجه می‌شود.

چهارشنبه

۱۴۰۱۰۰۶۰۱۶

۱۴ رمضان ۱۴۴۴ ه‍.ق / آوریل ۲۰۲۲

سال پنجم

شماره ۱۵۲۱

armanmeli.ir

در گفت‌وگو با فرشته نوبخت، مطرح شد:

مواجهه شجاعانه درام با تاریخ

گاهی واقعیت، حقیقت را پنهان می‌کند

آرمان ملی- هادی حسینی نژاد: «تاریخ‌نگار حذف می‌کند، یا نادیده می‌گیرد؛ برای اینکه روایت سترگش را از تاریخ بسازد. اما آن بخش‌های کوچک و حذف شده، اتفاقاً موضوع مورد علاقه فراتاریخ‌نگاری هستند». این بخش از توضیحات فرشته پایدار نوبخت، نویسنده و پژوهشگر ادبی، نمایا به نسبتاً کاملی از اتفاقاتی است که در خلق کتاب «فراتاریخ‌نگاری در درام ایرانی» رخ داده: مطالعه‌ای بر شیوه مورچه درام نویسان ایرانی با تاریخ. او و محمدجعفر یوسفیان کناری (دیگر مولف این کتاب) بیشتر روی نمونه‌هایی متمرکز شده‌اند که رویکردی فراتاریخ‌نگارانه یا «تاریخ‌گزار»انه بیشتر در آن لحاظ شده و درام‌نویس توانسته یا تکبیه بر خلاقیت و اندیشه، جور دیگری به سراغ واقعیت برود و حقایق متفاوتی را کشف یا سامان ببخشد. نوبخت با اشاره به نتایج به دست آمده از این تحقیق می‌گوید: «...ما به این نتیجه رسیدیم که درام‌نویسان ایرانی غالباً مواجهه‌ای خلافتانه و به قول شما شجاعانه با تاریخ داشته‌اند.» با ادامه این گفت‌وگو، هم‌راه شوید.

📖 **کتاب «فراتاریخ‌نگاری در درام ایرانی» حاصل نوعی تحلیل گفتمان رویکردی‌های تاریخی در آثار نمایشی است. انگیزه انجام این پژوهش از کجا نشأت گرفت؟**

تحلیل گفتمان شاید ذهن را از بحث این کتاب منحرف کند. این کتاب در واقع مطالعه‌ای در چگونگی گفتمان‌های تاریخی درام ایرانی است. انگیزه این پژوهش هم از علاقه من و دکتر محمدجعفر یوسفیان کناری به جنبه‌های تاریخی و اجتماعی در روایت‌های ادبی و دراماتیک آمد و اینکه چگونه امکانات زبان و روایت، با این هدف در متون نمایشی به کار گرفته می‌شوند. در واقع پرسش اصلی از خود روایت و شیوه‌ها و الگوهایش بود. با مطالعه نظریات روایت‌شناسان متأخرتر، ابعادی تازه بر می‌پیدا شد. مثل اینکه مسأله، قدرت روایت‌گری یا ساختن یک روایت بر مبنای تاریخ نیست؛ بلکه مسأله کانون این قدرت است که ممکن است دچار چرخش شود. یعنی نیرویی که به روایت نظم می‌دهد و تکلیف همه‌چیز را روشن می‌کند، مثل کاری که تاریخ‌نگارها می‌کنند؛ و نیرویی که قصد تعیین تکلیف ندارد؛ بلکه می‌خواهد جریان مداوم و چرخنده از تفکر ایجاد کند. در حین مطالعات با فیلسوف و مورخی آشنا شدیم که در کتاب از نظر یابا و زیاد استفاده کردند. هاینریش بل جزء معدود مورخان است که در برابر تاریخ‌نگاری به شیوه سنتی آن، یک علامت‌سوال جدی می‌گذارد و آن را به چالش می‌کشد. بحث‌های طولانی او در باره اینکه زبان چطور ابزاری می‌شود در دست مورخ تا به جای اینکه با آن حقایق را بگوید، آنها را پنهان کند؛ و روایت چطور در قالب امکانات روایی به این صحنه‌سازی‌ها یاری می‌رساند.

📖 **در بخش ادبیات تحقیق و در تشریح تمایز مورخ از ادیب، از عبارات تاریخ‌نگار اولی را به واقعیت و دومی را به حقیقت نسبت داده‌اید. این دو نسبت را در مقایسه با یکدیگر و با توجه به ضرورت پرداخت‌های تاریخی در آثار ادبی و هنری، چگونه تبیین می‌کنید؟**

نسبت این دو را در فصل دوم به‌طور دقیق‌تری توضیح داده‌ایم. تاریخ‌نگاری بیشتر به قصد بیرون کشیدن نظمی از دل زمان است. تاریخ‌نگار واقع را به شکل سلسله‌وار و زنجیر‌ه‌وار بر اساس زمان مرتب می‌کند. درست مثل وقتی می‌خواهیم یک داستانی را با آغاز، میانه و پایان روایت کنیم. اما تاریخ‌گذاری را، تأمل بر لحظه‌هایی از تاریخ است. نور انداختن، یا شکافتن و به قول معروف، گشتن به دور وقایع است. بنابراین تاریخ‌گزار به دنبال این نیست که چه اتفاقی افتاده است. چون خیلی وقت‌ها عینیت و واقعیت ملموس، یعنی چیزی که

صرفاً بشود آن را در قالب یک زنجیره علی درک کرد، پنهان کننده اصل ماجراست. تاریخ‌گزار با آگاهی به این امر، در تاریخی که مورخان نوشته‌اند، شکاف یا وقفه ایجاد می‌کند. او با قصه‌ای که می‌سازد یا کشف می‌کند، پیوستگی و نظم روایت تاریخی را دچار گسست می‌کند. این گسست نسبتی است که میان واقعیت و حقیقت برقرار می‌شود.

📖 **در این پرداخت، تلویحاً ارزش بیشتری برای تاریخ‌گذاری قائل می‌شوید (بیم)، حال آنکه فاصله تاریخ‌گذاری از واقعیت، به مراتب بیشتر از تاریخ‌نگاری از واقعیت است (تاریخ‌نگار نیز تحت نفوذ و تأثیر عوامل هنرمند چقدر در پرداخت‌های تاریخی خود اجازه تأویل‌گری و برداشت مبتنی بر مفاهیم و سلیقه خود خواهد داشت؟**

سوال خوبی است. دقیقاً این فاصله ضرورتی است که در فراتاریخ‌نگاری ما به آن نیاز داریم. در واقع واقعیت واقعی در همین فاصله صورت می‌گیرد. تاریخ‌نگار هر چه بیشتر در واقعیت‌هایی که رخ داده‌اند دقیق می‌شود و می‌کوشد منطق و پیوستگی میان آن‌ها را برقرار کند، بیشتر از حقیقت فاصله می‌گیرد. حتی عوامل بازدارنده، مورخ را وادار به شکل دادن و ساختن نظمی می‌کند. مبنای همان عوامل بازدارنده می‌کند. یکی از این عوامل بازدارنده، خود کلان روایت تاریخ است. تاریخ‌نگار حذف می‌کند، یا نادیده می‌گیرد؛

برای اینکه روایت سترگش را از تاریخ بسازد. اما آن بخش‌های کوچک و حذف شده، اتفاقاً موضوع مورد علاقه

فراتاریخ‌نگاری هستند. پس فاصله اینجا یک ضرورت است. چون همین فاصله است که تنش بین آنچه بوده و آنچه ممکن است بوده باشد، اولی حذف شده یا نادیده گرفته شد؛ را پدید می‌آورد. شاید بگویم نوعی شک که باعث می‌شود برگردیم و تأمل کنیم، تحلیل کنیم یا از نو چیزی را بسازیم. فقط برای اینکه چیزهایی را که دست رفته، دوباره به دست آوریم.

این دیگر هنر ادیب و هنرمند است. تنها بحث سلیقه هم نیست؛ بلکه بیشتر شیوه دیدن و یا تاملاتی فلسفی به رخ داده‌ای تاریخی است. موضوع دیگری هم لازم است اینجا اشاره کنم، چون شما تأویل را مطرح فرمودید. خب ما این قضیه را در انواع درام ایرانی با موضوعات تاریخی،

آرمان ملی

ادبیات

نگاه

افعی‌های آتش در بازار کتاب

ترجمه‌های تازه از برنده بوکر عربی ۲۰۲۱

آرمان ملی: رمان «افعی‌های آتش» اثر «جلال برجس» نویسنده اردنی با ترجمه «کریم اسدی اصل» توسط انتشارات «مروارید» روانه بازار شد.

📖 در باب افراط‌گرایی

برجس در این رمان به مسائلی نظیر تروریسم و افراط‌گرایی که همچنان انسانیت را تهدید می‌کند، می‌پردازد. نویسنده کتاب این موضوع‌ها را در قالب داستان معلمی شرح می‌دهد که در پی عشقی نافرجام به شاگرد خود، از رنن به فرانسه فرار می‌کند و آنجا با ادامه تحصیلات به استادی فلسفه در دانشگاه سوربن می‌رسد و کتابی می‌نویسد که به خاطر این کتاب با سرنوشتهی فاجعه‌بار به وسیله گروه‌های تندرو در فرانسه مواجه می‌شود. افعی‌های آتش داستان فردی فرهیخته و تحصیل کرده‌است که مانند بسیاری از فرهیختگان همقطارش از تندروی و تأثیرشان بر جامعه رنج برده‌است. فرهیخته‌های عاشقی که در آتش عشق خود می‌سوزد؛ عشق «علی بن محمود القصاد» به «بارعه» دختر بیابان نشین؛ دختری که به همراه خانواده‌اش به شهر کوچ کرده بود. این دختر تلاش کرده بود که آزادی‌اش را در جامعه‌ای به دست بیاورد که حلال خدا را حرام و حرام خدا را حلال می‌کند. این رمان همچنین به مسأله خرافات و تأثیر آن‌ها بر جامعه می‌پردازد. این رمان در دو خط موازی با هم پیش می‌رود که یکی از آنها رمان‌نویسی است که متن رمان خود را از دست داده‌است و در جست‌وجوی آن است و دومی داستان‌علی بن محمود القصاد استاد فلسفه عاشق ادبی. افعی‌های آتش در سال ۲۰۱۵ معروف‌ترین جایزه است. افعی‌های آتش در سال ۲۰۱۵ معروف‌ترین جایزه ادبی قطر یعنی «کنارا» (در ریافت کرد. این رمان تاکنون در جهان عرب به چاپ‌های متعدد رسیده‌است و به زبان‌های مختلف از جمله انگلیسی، فرانسوی و اسپانیایی ترجمه شده‌است. افعی‌های آتش دومین رمان جلال برجس است که در ایران به فارسی ترجمه و منتشر می‌شود. این رمان در ۲۱۰ صفحه و قیمت ۱۳۰ هزار تومان توسط انتشارات مروارید روانه بازار کتاب شده‌است.

📖 نویسنده

برجس شاعر و نویسنده اردنی متولد سوم ژوئن سال ۱۹۷۰ در روستا «حنینا» در استان «هادبا» است. همان‌طور که در خبرها آمده او در رشته مهندسی پرواز تحصیل کرد و چندین سال هم در این رشته مشغول به کار بود. اما سپس به کار روزنامه‌نگاری روی آورد و در مطبوعات اردن مشغول به کار شد. اول در روزنامه «النباط» و سپس گزارشگر روزنامه «الدستور» شد؛ هر چند پس از مدتی به حرفه اصلی خود یعنی نویسندگی بازگشت. برجس انتشار آثار و نوشته‌های ادبی خود را از اواخر دهه ۹۰ آغاز کرد. از برجس تاکنون دو مجموعه شعر «مانند هر شاخه درختی» (۲۰۰۸) و «هام بدون منازل» (۲۰۱۱)، یک مجموعه قصه با عنوان «ز لاله‌ها» (سال ۲۰۱۲) و چهار رمان منتشر شده است. «گوتیوت خواب دیده» (۲۰۱۳)، «مارهای آتش» (۲۰۱۵)، «بانوان حواس پنجگانه» (۲۰۱۷)، رمان مشترک «داستان‌های قهوه خونه قدیمی» از دیگر آثار این نویسنده است و «دفتر چه‌های کتافروش» (۲۰۲۰) هم که برنده جایزه بوکر عربی سال شد.

📖 دفتر چه‌های کتافروش

پیش از «افعی‌های آتش»، رمان «دفتر چه‌های کتافروش» که برنده جایزه ادبی مشهور «بوکر عربی» در سال ۲۰۲۱ شده بود، با ترجمه کریم اسدی اصل توسط انتشارات مروارید روانه بازار شده بود. «دفتر چه‌های کتافروش» داستان نابرابری و بی‌عدالتی در جامعه‌های عقب‌مانده است و درد و رنج کسانی که در جامعه به حاشیه رانده شده‌اند به تصویر می‌کشد. کسانی که همه چیز خود؛ حتی خانواده‌هاشان را از دست داده‌اند و هیچ‌کس نیست تا آنها دفاع کند؛ انسان‌های بی‌دفاعی که برای دفاع از خود و زندگی‌شان از آن‌ها می‌تواند جدا از زمانه خود باشد. هر چند که ضرورت‌های سبکی با تکنیکی این ضرورت را به زیر متن براند یا عجلاننا به شکلی نمادین واقع‌ای در زمان گذشته را، زمینه‌ای برای درک زمان حال قرار دهد.

📖 **به عنوان سوال آخر، بنیادی‌ترین نتیجه پژوهش خود و همکاران پژوهشگر در این پژوهش، چه گزاره‌ای بوده است؟ و به نظر شما کاربرد این پژوهش در چه مواردی است؟**

ادعایی در این زمینه نداریم. کتاب پیش از هر چیز نتیجه تأمل ما بر چند پرسش در حوزه مطالعات درام بوده است. درام ایرانی تاریخ دور و درازی ندارد، اما استانداردهای بالایی دارد. پس جای کار زیاد است، به ویژه در سطح دانشگاهی. کتاب فراتاریخ‌نگاری در درام ایرانی، یک قدم در این راه بوده و ما امیدواریم که مسیر خودش را با گام‌های محکم‌تر و مطمئن‌تر بعدی توسط پژوهشگران و دانشجویان علاقه‌مند باز کند.

نمایش در نظر می‌گیرد. در گفتمان روایی ما با دو سطح از روایت روبه‌رو هستیم که دیالکتیک یا گفتمانی را شکل می‌دهند. یک سطح داستانی است که روایت می‌شود و سطح دیگر روایلی است که عناصر داستانی با هم برقرار می‌کنند. این سطح از دید تماشاگر دور است؛ اما در ذهن و اندیشه او حاضر است و در همین سطح است که معناها تولید می‌شوند. گفتمانی شدن یعنی اینکه داستان پتانسیل لازم برای ایجاد عمق و ژرفا، و برای ایجاد این فاصله فراتاریخ‌نگارانه را داشته باشد و بتواند از ماده خام تاریخ برای ساختن یک داستان و تأمل بر یک لحظه از تاریخ بهره ببرد.

📖 **برای انجام این پژوهش، چه تعداد نمایشنامه از چه نویسندگانی مورد پژوهش قرار گرفت و چه تکنیک‌ها و رویکردهایی، بیشتر در پرداخت‌های تاریخی آنها، برجسته بوده است؟**

در مرحله اول، لیستی از نمایشنامه‌نویسان ایرانی که با زمینه قرار دادن تاریخ، به خلق اثر پرداخته‌اند تهیه شد و ما بیش از صد نمایشنامه را مطالعه کردیم. اما وقتی شروع کردیم به گزینش نمونه‌های مطالعاتی، اساس را رویکرد فراتاریخ‌نگاری و شاخصه‌های آن قرار دادیم و تلاش کردیم متن‌هایی انتخاب شوند که از این حیث شاخص‌تر باشند. یعنی متن‌هایی که اساس تکنیکی آن‌ها جنبه‌های روایی و امکانات زبانی بود.

📖 **در کتاب به الگوی سیال خیال اشاره کرده‌اید. نویسندگان تا چه میزان در بازخوانی‌های تاریخی خود خلاقیت و شجاعت معارضه با گفتمان‌های تاریخی (اسطوره و افسانه) به خرج داده‌اند؟**

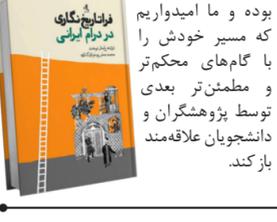
الگوی سیال خیال، فرایندی بر مبنای تخیل و شاعرانگی است. هر قدر هنرمند از ایدئولوژی و استراتژی‌های از پیش معین شده، دور باشد، نیرویی که این الگو را به جریان بیاورد، قوی‌تر است. نتایج مطالعه ما این حیث امیدبخش بود. برجس در واقع ما به این نتیجه رسیدیم که درام‌نویسان ایرانی غالباً مواجهه‌ای خلاقانه و به قول شما شجاعانه با تاریخ داشته‌اند. درام‌نویس ایرانی به آن درجه از آگاهی و اندیشه رسیده که هیچ تعهدی نسبت به چیزی؛ جز هنر خودش ندارد. به نظر من درام ایرانی از نظر یک سر و گردن حتی از ادبیات داستانی که گاهی به دام سیاست افتاده، جلوتر است. این موضوعی است که باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد.

📖 **آنچه به عنوان وجه هنرمندانه (اجتماعی، سیاسی و...) دست‌اندازی یک نویسنده، در تاریخ‌گذاری یا فراتاریخ‌نگار به گفتمان‌های تاریخی است که از آن به هوش هنری نیز یاد می‌کنیم. آیا در انجام این پژوهش، به بررسی ضرورت‌های ایجاد ی آثار نیز نظر داشته‌اید؟**

ضرورت فراتاریخ‌نگاری، در نظر داشتن زمینه‌های اجتماعی و سیاسی است. فراتاریخ‌نگاری در بافت شکل می‌گیرد. بنابراین نمی‌تواند جدا از زمانه خود باشد. هر چند که ضرورت‌های سبکی با تکنیکی این ضرورت را به زیر متن براند یا عجلاننا به شکلی نمادین واقع‌ای در زمان گذشته را، زمینه‌ای برای درک زمان حال قرار دهد.

📖 **به عنوان سوال آخر، بنیادی‌ترین نتیجه پژوهش خود و همکاران پژوهشگر در این پژوهش، چه گزاره‌ای بوده است؟ و به نظر شما کاربرد این پژوهش در چه مواردی است؟**

ادعایی در این زمینه نداریم. کتاب پیش از هر چیز نتیجه تأمل ما بر چند پرسش در حوزه مطالعات درام بوده است. درام ایرانی تاریخ دور و درازی ندارد، اما استانداردهای بالایی دارد. پس جای کار زیاد است، به ویژه در سطح دانشگاهی. کتاب فراتاریخ‌نگاری در درام ایرانی، یک قدم در این راه بوده و ما امیدواریم که مسیر خودش را با گام‌های محکم‌تر و مطمئن‌تر بعدی توسط پژوهشگران و دانشجویان علاقه‌مند باز کند.

شده است؛ همه‌ساله این بازه دو ماهه در نظر گرفته می‌شد، اما امسال با تعامل خوب گمرک، این بازه ۴ ماهه است. وی ادامه داد: همچنین هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران (هما) آماده است با تخفیف ۵۰ درصدی بارهای ناشران را به ایران بیاورد. برخی ناشران فهرست کتاب‌های خود را تحویل داده‌اند که امسال به دلیل مسائل اقتصادی هنوز ثبت نامشان نهایی نشده است؛ اگر آمار این موزعان نیز به آمار ثبت‌نام‌ها اضافه شود، عدد قابل توجه و خوبی به دست خواهد آمد. وی با بیان این مطلب که ۱۵ ناشر خارجی آماده ارسال بار هستند، از همراهی خوب گمرک با نمایشگاه کتاب تهران قدرانی کرد و گفت: امسال، بازه زمانی دریافت کتاب با شرایط نمایشگاهی نسبت به همه ادوار نمایشگاه کتاب تهران بیشتر در نظر گرفته

آیا کتاب‌های خارجی نمایشگاه‌سی و چهارم مشمول ارزشیابی می‌شوند؟

مدیر کمیته ناشران خارجی سی و چهارمین نمایشگاه کتاب تهران، از تلاش وزارت ارشاد برای پرداخت ارز نیما به ناشران خارجی در این دوره خبر داد. اسماعیل جانتلی پور مدیر کمیته ناشران داخلی سی و چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، در گفت‌وگو با تسنیم، با اشاره به هماهنگی‌هایی که با کشور خارجی و خبرگزاری‌های بین‌المللی برای برگزاری بهتر این نمایشگاه از چندین ماه قبل از برگزاری نمایشگاه صورت گرفته است، گفت: حاصل برخی از این رایزنی‌ها حضور برخی ناشران و کشورهایی است که برای

نخستین‌بار حضور دارند و حضورشان حاصل گفت‌وگوهایی است که ما در مسیر دیپلماسی فرهنگی از ماه‌ها پیش شروع کرده بودیم. وی به حضور ناشری از کشور کویت اشاره کرد و گفت: با وجود اینکه دستاوردهایی داشتیم، باید گفت که توقع ما بیشتر از این بود. اما به لحاظ کیفیت حضور، امسال با ناشران بهتری روبه‌رو هستیم. جانتلی پور با بیان این مطلب که آمار ثبت‌نام به زودی از سوی ستختگوی نمایشگاه اعلام خواهد شد، افزود: البته برخی از ناشران ثبت‌نام‌های ناقص داشتند و اطلاعاتشان بارگذاری نشده است؛ امیدوارم زودتر این‌ها نهایی

شود. میزبان استقبال نیز به مانند سال گذشته است، البته سال گذشته بخش عمده‌ای از شرکت‌کننده‌ها موزعان داخلی بودند که امسال به دلیل مسائل اقتصادی هنوز ثبت نامشان نهایی نشده است؛ اگر آمار این موزعان نیز به آمار ثبت‌نام‌ها اضافه شود، عدد قابل توجه و خوبی به دست خواهد آمد. وی با بیان این مطلب که ۱۵ ناشر خارجی آماده ارسال بار هستند، از همراهی خوب گمرک با نمایشگاه کتاب تهران قدرانی کرد و گفت: امسال، بازه زمانی دریافت کتاب با شرایط نمایشگاهی نسبت به همه ادوار نمایشگاه کتاب تهران بیشتر در نظر گرفته

شده است؛ همه‌ساله این بازه دو ماهه در نظر گرفته می‌شد، اما امسال با تعامل خوب گمرک، این بازه ۴ ماهه است. وی ادامه داد: همچنین هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران (هما) آماده است با تخفیف ۵۰ درصدی بارهای ناشران را به ایران بیاورد. برخی ناشران فهرست کتاب‌های خود را تحویل داده‌اند که امسال به دلیل مسائل اقتصادی هنوز ثبت نامشان نهایی نشده است؛ اگر آمار این موزعان نیز به آمار ثبت‌نام‌ها اضافه شود، عدد قابل توجه و خوبی به دست خواهد آمد. وی با بیان این مطلب که ۱۵ ناشر خارجی آماده ارسال بار هستند، از همراهی خوب گمرک با نمایشگاه کتاب تهران قدرانی کرد و گفت: امسال، بازه زمانی دریافت کتاب با شرایط نمایشگاهی نسبت به همه ادوار نمایشگاه کتاب تهران بیشتر در نظر گرفته